

ítróttar-sosíalurín ítróttar-sosíalurín ítróttar-sosíalurín

Toftamenn komu, taptu og sigraðu

Hóast það í síðsta enda gjörðust kroatarnir, íð vunu dystin á Maximir Stadion mikukvöldið við 6–0, so vóru það uttan nakað kjak toftamenn, íð vunu allar teir 10.000 áskoðararnar, tá teir við stórum dirvi og röttum stríðsvilja settu alla sína orku inn fyri at fáa sum mest burtur úr frammanundan vónleysu uppgávuni

Riga (Tiðindablaðið Sosíalurín)

Orðini hjá 68-venjaranum Jógvani Norðbúðum, at liðið hjá Zagreb Croatia var nógv betri enn B68, og at það tí heilt einfalt ráddi um hjá B68 at fáa sum mest burtur, vóruð ikki gjörð til skammar mikukvöldið á Maximir Stadion, har toftamenn megnaðu í gott og væl ein heilan klókkutíma at spæla upp ímóti kroatiskum proffunum.

Hetta megnaðu teir enn tá so væl, at teir finga alla áskoðarafjöldina við sær longu tíðliga í dystinum.

Við stormandi taklingum og frekum samanspæli, sum var hetta bert Múla ítróttarfelag, B68 spældi ímóti hetta kvöldið, vunu teir 10.000 hjórtu og gövu Føroyum og ikki minst føroyskum fótibólta ta bestu reklamuna, sum hugsast kann.

Øll hildu við B68

»Tofta! Tofta! Tofta!«

Soleiðis rungaðu rópini niður av áskoðaraplássunum, og kroatiski venjarin Miroslav Ciro Blazevic royndi allan fyrja hálvleik til fánýtis at seta sínar menn upp, so teir kundu fáa vent humørinum á heimaðskoðarunum, íð av álvara hevur vent skeiva vegin, síðani Zagreb Croatia um vikuskiftið tapti dyst móti einum botnliði og í løtuni als ikki er millum tey fremstu í kroatisku kappingini júst nú.

Hvørja ferð Eyðfinn, Jóhannus, Ingemar, Jan, Jógvani Martin ella hvør tað var, vann eina takling, rungaðu lógvabrestir niður til teirra, og eydnaðist B68 at bróta eitt álóp hjá Zagreb Croatia av, var næstan eingin endi á frøini.

Tá dysturin byrjaði sungu áskoðararnir sínar egna slagsangir, og eina løtu hildu teir við sínu egnu. Men rættiliga skjótt vísti tað seg, at toftamenn megnaðu at trýsta spælið longur fram á vøllin, og tað gjörðist al-

samt torførari og torførari hjá kroatunum at skapa sín dyst.

Bakkaðu ikki

Tað, sum kanska fyrst og fremst setti sítt sermerki á dystin, var dirvið hjá toftamonnum. Hóast yvirvirkta teir at bakka fyrri henni, og tað var beinleiðis stuttligt at síggja, hvussu teir óávirkaðir smekkaðu fyra mans fram í fremstu rekkju, tá teir finga hornaspørk ella frispørk frammi við kroatiska brotsteigin.

Í fyrja hálvleiki góvu tvær av hesum støðunum B68 rimiliga góðar málkjansir, tá Aksel Højgaard fyrst var uppi og skallaði eftir eitt hornaspørk í høgru síðu. Hann var staddur við fremru stong, og tað var akkurat, so kroatarnir finga órógvað hann so mikið, at hann skallaði beint omanfyri.

Áðru ferð var tað Súni Friði Johannesen, besti maðurin hjá B68 miku-

kvöldið, íð smekkaði ein bólt inn fyri úr høgru, sum Aksel fór upp eftir og skallaði, men ikki fekk rættiliga stýring á, so ein av kroatunum kundi fara avstað við honum.

Fleiri kjansir

Í seinna hálvleiki lögdu toftamenn uppáftur meira trýst á, so kroatarnir viðhvørt vóru líka við at nýðast at ofra eitt mál.

Súni Friði hevði ein stóran kjans, men umringaður av kroatunum varð hann so mikið órógvaður, at hann ikki fekk ordiliga skotið. Aksel kom eisini rættiliga væl igjøgnum ta einu ferðina, og Óssur kom eisini væl fyrri ta einu ferðina, umframt at hann stóð fyri fleiri frískum rykkum frameftur, sum í fleiri forum nýddu kroatarnar at fara harðligari fram enn gott er. Móti endanum á dystinum kom Páll Didrikson inn fyri Aksel í álopinum, og hann fekk við sínum skjótleika nýttu burtur úr fleiri yvirlappingum, og við

eitt lítið sindur størri neyvleika hevði hann spælt onkrar av liðfelagunum friar heilt frammi við kroatiska málið.

Kroatarnir ikki frið

Á miðvøllinum stóð stríðið rættiliga hart, men toftamenn lótu seg ikki kúga, og góðu teknikararnir á kroatiska miðvøllinum finga als ikki tað frælsi, teir kundu hugsað sær.

Best virkaði tað hjá B68 at sleppa sær frameftur í høgra borði, har serliga Jan Petersen og Súni Friði stóðu fyri rykkunum. Vinstra síða virkaði eitt sindur tyngri í tí, men kortini kundi ikki setast minst fingurin á arbeiðsinnsatsin har eisini.

Á aftasta útiplássinum spældi Eyðfinn Olsen ein góðan dyst, og spælt varð skilgott har afturi mesta-partin av dystinum. Eisini Ólaf Magussen í málinum kom væl frá síni uppgávu. Flestu av málinum vóru so opnir kjansir, at har var stórt sæð einki at gera hjá honum, men kortini fekk hann fyrirbyrgt einum nógv størri tapi við heilum hópi av av-

bera góðum hjargingum.

Móti endanum á dystinum gingu kreftur hjá toftamonnum undan, og tá merkist at munurin veruliga er stórur á amatørnum og proffunum. Kroatarnir orkaðu betur, og tá verjan hjá B68 í síðstuni var rættiliga fløt, gjörðist tað lætt at spæla inn um hana. Ókkurt av málinum hildu B68-arnir vera rangstøðu, men sjónvarpsupptøkur staðfestu í hvussu er ikki øll hesi forni. Ókkurt av teimum seks málinum luktaði úr langan veg av rangstøðu, men linjuverjin læt so ikki við seg koma.

Ein sigur hóast alt

B68 tapti dystin stórt 6–0. Og harvið er samlaða úrslitið 11–0 tann skeiva vegin. Kortini hava toftamenn einki at skammast yvir.

Í fyrja dystinum á Svangaskarði finga teir tað skoðsmál, at teir gjördu ein góðan innsats, men vóru óhepnir móti endanum á fyrja og seinna hálvleiki, har tað eydnaðist kroatunum at skora triggjar ferðir tilsamans. Hesaferð eydnaðist at halda tætt móti endanum á fyrja hálvleiki, meðan korthúsið skramlaði í seinna.

Tað skramblaði tað ikki verri enn so, at toftamenn eftir dystin kundu fara eina litla »sigursrundu« á vøllinum undir lógvabrestunum frá kroatisku áskoðarunum. Teir vóru eftir øllum at døma glaðir fyri gestirnar av Toftum, og meðan fólki spákaði sær út av Maximir Stadion mikukvöldið í myrkrunum, dovnaði ekkó-ið spakuliga burtur: »Tofta! Tofta! Tofta!...«

hj.

Hummarafiskarar

Nógv besta hummaraagnið er

KÚFISKUR

verður avgreitt frá

SILDAGOYMSLUNI

Tlf. 12355 (kl. 9–13)